

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2025/192

z dnia 9 września 2024 r.

w sprawie procedur akredytacji weryfikatorów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 14 rozporządzenia (UE) 2023/1805 w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące akredytacji weryfikatorów.
- (2) W art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2023/1805 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia tego rozporządzenia poprzez określenie dalszych metod i kryteriów akredytacji weryfikatorów, co najmniej w odniesieniu do następujących elementów: (i) wniosek o akredytację w odniesieniu do działań weryfikacyjnych objętych zakresem stosowania rozporządzenia, (ii) ocena weryfikatorów przez krajowe jednostki akredytujące, (iii) działania w zakresie nadzoru prowadzone przez krajowe jednostki akredytujące w celu potwierdzenia kontynuacji akredytacji, (iv) środki administracyjne, które należy przyjąć w przypadku, gdy weryfikator nie spełnia wymogów rozporządzenia, oraz (v) wymogi dotyczące krajowych jednostek akredytujących, aby posiadały kompetencje w zakresie udzielania weryfikatorom akredytacji w odniesieniu do działań weryfikacyjnych objętych zakresem stosowania rozporządzenia, w tym odniesienie do norm zharmonizowanych.
- (3) Art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2023/1805 stanowi również, że metody i kryteria określone w takich aktach delegowanych opierają się na zasadach weryfikacji przewidzianych w art. 11, 12 i 13 oraz na odpowiednich standardach uznanych na poziomie międzynarodowym.
- (4) Art. 28 rozporządzenia (UE) 2023/1805 zawiera przepisy dotyczące wykonywania przekazanych uprawnień.
- (5) W rozporządzeniu (UE) 2023/1805 w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE ustanowiono przepisy dotyczące ogólnych obowiązków i zasad dotyczących weryfikatorów (art. 12) oraz procedur weryfikacji (art. 13). W rozporządzeniu określono również odpowiednie działania weryfikacyjne, w tym ocenę planu monitorowania i zmienionego planu monitorowania (art. 11), obliczenia i weryfikację sprawozdania FuelEU (art. 16), rejestrowanie informacji w bazie danych FuelEU (art. 19), zatwierdzanie stosowania mechanizmów elastyczności (art. 20 i 21) oraz wydawanie dokumentu zgodności FuelEU (art. 22).
- (6) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2027 ⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU”) doprecyzowuje przepisy dotyczące działań weryfikacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2023/1805.

⁽¹⁾ Dz.U. L 234 z 22.9.2023, s. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj>.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/16/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2027 z dnia 26 lipca 2024 r. w sprawie działań weryfikacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz.U. L, 2024/2027, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2027/oj).

- (7) Należy wprowadzić solidny i przejrzysty system monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji w celu śledzenia przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) 2023/1805. System ten należy stosować w sposób niedyskryminujący w odniesieniu do wszystkich statków i wymagać weryfikacji przez stronę trzecią w celu zapewnienia dokładności danych przekazywanych w ramach tego systemu.
- (8) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽⁴⁾ ustanowiono kompleksowe ramy akredytacji jednostek oceniających zgodność wykonujących działania z zakresu oceny zgodności. Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2023/1805, jeżeli w rozporządzeniu (UE) 2023/1805 nie ustanowiono szczegółowych przepisów dotyczących akredytacji weryfikatorów, zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
- (9) Aby zapewnić bezstronność i skuteczność, weryfikatorzy powinni być niezależnymi i kompetentnymi podmiotami prawnymi akredytowanymi przez krajowe jednostki akredytujące ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008. Weryfikatorzy powinni dysponować zasobami, środkami i personelem wspólnymi do wielkości floty, w odniesieniu do której przeprowadzają działania weryfikacyjne na mocy niniejszego rozporządzenia. Weryfikacja powinna zapewnić dokładność i kompletność monitoringu i sprawozdawczości przedsiębiorstw, a także przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Krajowa jednostka akredytująca wyznaczona na mocy rozporządzenia (WE) nr 765/2008 powinna być uprawniona do akredytowania i wydawania wiążących opinii dotyczących kompetencji weryfikatora w zakresie realizacji działań weryfikacyjnych na podstawie rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, do przyjmowania środków administracyjnych, takich jak zawieszenie lub cofnięcie akredytacji, i do nadzoru nad weryfikatorami.
- (11) Podjęto również starania w celu zapewnienia spójności pomiędzy niniejszym rozporządzeniem delegowanym a rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2023/2917 ⁽⁵⁾.
- (12) W celu przygotowania niniejszego rozporządzenia Komisja skonsultowała się z grupą roboczą ds. wdrożenia rozporządzenia FuelEU Maritime, która działa jako podgrupa Europejskiego Forum Zrównoważonej Żeglugi (ESSF). Grupa ta, w której skład wchodzi eksperci z państw członkowskich, została powołana zgodnie ze zwyczajową praktyką Komisji polegającą na konsultowaniu się z ekspertami przy przygotowywaniu projektów aktów delegowanych.
- (13) Ponadto przeprowadzono konsultacje z ESSF, w którym reprezentowane są również przemysł i inne odpowiednie organizacje, a także społeczeństwo obywatelskie. W sprawie projektu niniejszego rozporządzenia delegowanego skonsultowano się również z podgrupą ESSF ds. zrównoważonej alternatywnej energii dla żeglugi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

AKREDYTACJA WERYFIKATORÓW

Artykuł 1

Akredytacja weryfikatorów

1. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (UE) 2023/1805 nie ustanowiono szczegółowych przepisów dotyczących akredytacji weryfikatorów, zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2917 z dnia 20 października 2023 r. w sprawie działań weryfikacyjnych, akredytacji weryfikatorów i zatwierdzania planów monitorowania przez organy administrujące zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2072 (Dz.U. L, 2023/2917, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2917/oj).

2. W odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie akredytacji oraz wymogów dotyczących jednostek akredytujących stosuje się, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, normę zharmonizowaną w zakresie wymogów ogólnych dla jednostek akredytujących, które prowadzą akredytację jednostek oceniających zgodność ⁽⁶⁾.

Artykuł 2

Zakres akredytacji

Zakres akredytacji weryfikatorów obejmuje działania związane z oceną planów monitorowania, weryfikacją sprawozdań FuelEU i częściowych sprawozdań FuelEU, weryfikacją zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności, niezgodnych z przepisami zawinięć do portów oraz wydawaniem dokumentu zgodności FuelEU, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) 2023/1805.

Artykuł 3

Cele procesu akredytacji

W trakcie procesu akredytacji oraz corocznego nadzoru akredytowanych weryfikatorów zgodnie z art. 6–11 krajowe jednostki akredytujące oceniają, czy weryfikator i jego personel podejmujący działania weryfikacyjne:

- a) posiadają kompetencje do oceny planów monitorowania, weryfikacji sprawozdań FuelEU i częściowych sprawozdań FuelEU, weryfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności i niezgodnych z przepisami zawinięć do portów oraz do wydawania dokumentu zgodności FuelEU zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1805;
- b) stosują kompletne i skuteczne metody weryfikacji przy ocenie planów monitorowania, weryfikacji sprawozdań FuelEU i częściowych sprawozdań FuelEU, weryfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności, niezgodnych z przepisami zawinięć do portów oraz przy wydawaniu dokumentu zgodności FuelEU, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) 2023/1805;
- c) spełniają wymogi dotyczące weryfikatorów, o których mowa w rozdziale IV rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, w tym wymogi dotyczące bezstronności i niezależności.

Artykuł 4

Wnioski o akredytację

1. Wnioski o akredytację zawierają informacje wymagane na podstawie normy zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
2. Przed rozpoczęciem oceny, o której mowa w art. 5, weryfikator ubiegający się o akredytację („wnioskodawca”) udostępnia ponadto krajowej jednostce akredytującej informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) procedur i procesów, o których mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU oraz systemu zarządzania jakością, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
 - b) kryteriów w zakresie kompetencji, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, wyników procedury zachowania kompetencji, o której mowa w tym artykule, a także pozostałą odnośną dokumentację dotyczącą kompetencji całego personelu zaangażowanego w działania weryfikacyjne, o której mowa w art. 32 i 33;

⁽⁶⁾ Norma ISO/IEC 17029:2019 (Ocena zgodności – Ogólne zasady i wymagania dla jednostek walidujących i weryfikujących), do której odniesienie zawarto w załączniku II do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1835 z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie norm zharmonizowanych dotyczących akredytacji i oceny zgodności (Dz.U. L 408 z 4.12.2020, s. 6).

- c) procedury zapewniającej stałą bezstronność i niezależność, o której mowa w art. 38 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, z uwzględnieniem odnośnych rejestrów dotyczących bezstronności i niezależności wnioskodawcy i jego personelu;
- d) ekspertów technicznych i głównego personelu zaangażowanych w ocenę planów monitorowania, weryfikację sprawozdań FuelEU i częściowych sprawozdań FuelEU oraz weryfikację zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności i niezgodnych z przepisami zawinięć do portów;
- e) procedur i procesów zapewnienia właściwej weryfikacji, w tym dotyczących wewnętrznej dokumentacji weryfikacji, o której mowa w art. 36 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
- f) odnośnych rejestrów, o których mowa w art. 37 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
- g) wszystkie inne informacje wymagane przez krajową jednostkę akredytującą.

Artykuł 5

Ocena

1. Do celów oceny, o której mowa w art. 3, zespół oceniający powołany zgodnie z art. 12 podejmuje co najmniej następujące działania:
 - a) dokonuje przeglądu wszystkich odnośnych dokumentów i rejestrów, dostarczonych przez wnioskodawcę zgodnie z art. 4;
 - b) przeprowadza wizytę w obiekcie w celu dokonania przeglądu reprezentatywnej próby wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji oraz oceny wdrożenia systemu zarządzania jakością wnioskodawcy oraz procedur lub procesów dotyczących działań weryfikacyjnych, o których mowa w art. 35 rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
 - c) obserwuje działania i kompetencje reprezentatywnej liczby członków personelu wnioskodawcy zaangażowanych w:
 - i. ocenę planów monitorowania;
 - ii. weryfikację sprawozdań FuelEU;
 - iii. weryfikację zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczanie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności i niezgodnych z przepisami zawinięć do portów; oraz
 - iv. wydawanie dokumentu zgodności FuelEU;aby zagwarantować, że działają oni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Zespół oceniający przeprowadza działania wymienione w ust. 1 zgodnie z wymogami określonymi w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
3. Zespół oceniający zgłasza wnioskodawcy ustalenia i wszelkie niezgodności i zwraca się o odpowiedź, zgodnie z wymogami określonymi w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
4. Wnioskodawca podejmuje działania naprawcze w związku z wszelkimi niezgodnościami zgłoszonymi zgodnie z ust. 3 oraz wskazuje w swojej odpowiedzi, jakie działania podjął lub planuje podjąć w określonym przez krajową jednostkę akredytującą terminie w celu usunięcia niezgodności.
5. Krajowa jednostka akredytująca dokonuje analizy odpowiedzi wnioskodawcy zgodnie z ust. 4.
6. Jeśli krajowa jednostka akredytująca stwierdzi, że odpowiedź wnioskodawcy lub podjęte działania są niewystarczające lub nieskuteczne, zwraca się do wnioskodawcy o przedłożenie dalszych informacji lub podjęcie dalszych działań.
7. Krajowa jednostka akredytująca może również domagać się dowodów lub przeprowadzić uzupełniającą ocenę skuteczności podjęcia działań naprawczych.

Artykuł 6

Decyzja w sprawie akredytacji oraz certyfikat akredytacji

1. Przygotowując i podejmując decyzję w sprawie udzielenia, przedłużenia lub odnowienia akredytacji wnioskodawcy, krajowa jednostka akredytująca uwzględnia wymogi określone w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
2. Jeśli krajowa jednostka akredytująca podejmie decyzję o udzieleniu lub odnowieniu akredytacji wnioskodawcy, wydaje mu odpowiedni certyfikat akredytacji. Certyfikat akredytacji wydaje się w odniesieniu do wszystkich działań weryfikacyjnych prowadzonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1805.
3. Certyfikat akredytacji zawiera co najmniej informacje wymagane na podstawie normy zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
4. Certyfikat akredytacji pozostaje ważny przez okres nie dłuższy niż pięć lat po dacie wydania go przez krajową jednostkę akredytującą.

Artykuł 7

Coroczny nadzór

1. Krajowa jednostka akredytująca przeprowadza coroczny nadzór każdego weryfikatora, któremu wydała certyfikat akredytacji. Nadzór ten obejmuje co najmniej:
 - a) wizytę w obiekcie, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b);
 - b) obserwację działań i ocenę kompetencji reprezentatywnej liczby członków personelu weryfikatora zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c).
2. Krajowa jednostka akredytująca przeprowadza pierwszy nadzór weryfikatora zgodnie z ust. 1 w ciągu 12 miesięcy od daty wydania certyfikatu akredytacji.
3. Planowanie nadzoru umożliwia krajowej jednostce akredytującej ocenę reprezentatywnych prób działań weryfikatora objętych zakresem certyfikatu akredytacji oraz personelu zaangażowanego w działania weryfikacyjne zgodnie z wymogami określonymi w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
4. Na podstawie wyników nadzoru krajowa jednostka akredytująca podejmuje decyzję o utrzymaniu akredytacji.
5. Jeśli weryfikator przeprowadza weryfikację na rzecz przedsiębiorstwa podlegającego państwu administrującemu innemu niż państwo członkowskie krajowej jednostki akredytującej, która akredytowała weryfikatora, krajowa jednostka akredytująca, która akredytowała weryfikatora, może zwrócić się do krajowej jednostki akredytującej państwa administrującego o przeprowadzenie działań w zakresie nadzoru w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Artykuł 8

Ponowna ocena

1. Weryfikator składa wniosek o odnowienie akredytacji, aby krajowa jednostka akredytująca mogła ponownie ocenić weryfikatora i sprawdzić, czy można przedłużyć jego certyfikat przed datą wygaśnięcia.
2. Krajowa jednostka akredytująca, która wydała certyfikat, dokonuje przed jego wygaśnięciem ponownej oceny weryfikatora w celu stwierdzenia, czy można przedłużyć certyfikat.
3. Planowanie w zakresie ponownej oceny zapewnia, aby krajowa jednostka akredytująca oceniła reprezentatywną próbę działań weryfikatora objętych certyfikatem.
4. Planując i prowadząc ponowną ocenę, krajowa jednostka akredytująca spełnia wymogi określone w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 9

Ocena specjalna

1. Krajowa jednostka akredytująca może w dowolnym terminie przeprowadzić ocenę specjalną weryfikatora w celu upewnienia się, że nadal spełnia on wymogi niniejszego rozporządzenia.
2. W celu umożliwienia krajowej jednostce akredytującej podjęcia decyzji o potrzebie przeprowadzenia oceny specjalnej weryfikator bezzwłocznie informuje krajową jednostkę akredytującą o wszelkich istotnych zmianach mających znaczenie dla jego akredytacji w odniesieniu do dowolnego aspektu jego statusu lub działalności.
3. Istotne zmiany obejmują zmiany wymienione w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 10

Środki administracyjne

1. Krajowa jednostka akredytująca może zawiesić lub cofnąć akredytację weryfikatora, jeśli weryfikator nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Krajowa jednostka akredytująca zawiesza lub cofa akredytację weryfikatora na jego wniosek.
3. Krajowa jednostka akredytująca ustanawia, dokumentuje, wdraża i utrzymuje procedurę w zakresie zawieszenia i cofnięcia akredytacji zgodnie z normą zharmonizowaną, o której mowa w art. 1 ust. 2.
4. Krajowa jednostka akredytująca zawiesza akredytację, jeżeli weryfikator:
 - a) dopuścił się poważnego naruszenia wymogów niniejszego rozporządzenia;
 - b) uporczywie i wielokrotnie uchybiał wymogom niniejszego rozporządzenia;
 - c) naruszył inne szczegółowe warunki ustanowione przez krajową jednostkę akredytującą.
5. Krajowa jednostka akredytująca cofa akredytację weryfikatora, jeśli:
 - a) weryfikator nie wyeliminował okoliczności stanowiących podstawę decyzji o zawieszeniu certyfikatu akredytacji;
 - b) członka ścisłego kierownictwa lub personelu weryfikatora, który uczestniczył w działaniach weryfikacyjnych na podstawie niniejszego rozporządzenia, uznano winnym oszustwa;
 - c) weryfikator celowo przedstawił nieprawdziwe informacje lub celowo zataił informacje.
6. Od decyzji krajowej jednostki akredytującej o zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji zgodnie z ust. 1, 4 i 5 przysługuje odwołanie zgodnie z procedurami ustanowionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
7. Decyzje krajowej jednostki akredytującej o zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji stają się skuteczne po powiadomieniu o nich weryfikatora. Krajowa jednostka akredytująca uwzględnia wpływ na działania prowadzone przed wydaniem tych decyzji, biorąc pod uwagę charakter braku zgodności.
8. Krajowa jednostka akredytująca uchyla zawieszenie certyfikatu akredytacji, jeśli otrzymała zadowalające informacje pozwalające jej stwierdzić, że weryfikator spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI DOTYCZĄCE KRAJOWYCH JEDNOSTEK AKREDYTUJĄCYCH

Artykuł 11

Wymogi dotyczące krajowych jednostek akredytujących

1. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (UE) 2023/1805 nie ustanowiono szczegółowych przepisów dotyczących wymogów w odniesieniu do krajowych jednostek akredytujących, zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia krajowe jednostki akredytujące wyznaczone na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 wykonują swoje obowiązki zgodnie z wymogami określonymi w normie zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 12

Zespół oceniający

1. Krajowa jednostka akredytująca wyznacza zespół oceniający dla każdej oceny przeprowadzanej zgodnie z wymogami normy zharmonizowanej, o której mowa w art. 1 ust. 2.
2. Zespół oceniający składa się z asesora wiodącego odpowiedzialnego za przeprowadzenie oceny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz, w razie konieczności, odpowiedniej liczby asesorów lub ekspertów technicznych posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie w określonym zakresie akredytacji.
3. W skład zespołu oceniającego musi wchodzić co najmniej jedna osoba posiadająca następujące umiejętności:
 - a) wystarczającą znajomość rozporządzenia (UE) 2023/1805 i powiązanego prawodawstwa wtórnego oraz odpowiednich wytycznych, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
 - b) kompetencje i wiedzę wymagane do oceny weryfikacji i wiedzy na temat właściwości różnych rodzajów statków oraz monitorowania i raportowania emisji gazów cieplarnianych, zużycia paliwa i innych odpowiednich informacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1805.

Artykuł 13

Wymogi w zakresie kompetencji asesorów

1. Asesorzy muszą posiadać kompetencje niezbędne do prowadzenia działań na podstawie art. 5–10. W tym celu asesor:
 - a) spełnia wymogi zharmonizowanej normy, o której mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) dysponuje wystarczającą wiedzą w zakresie audytu danych i informacji, o której mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, uzyskaną w drodze szkoleń, bądź dzięki dostępowi do osoby dysponującej wiedzą i doświadczeniem w zakresie takich danych i informacji;
 - c) dysponuje wystarczającą znajomością odpowiednich przepisów, a także obowiązujących wytycznych, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU.
2. Oprócz spełnienia wymogów w zakresie kompetencji określonych w ust. 1 asesorzy wiodący wykazują kompetencje w zakresie kierowania zespołem oceniającym i są odpowiedzialni za przeprowadzenie oceny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Oprócz spełnienia wymogów w zakresie kompetencji określonych w ust. 1 osoby dokonujące przeglądu wewnętrznego oraz osoby podejmujące decyzje w sprawie udzielenia, rozszerzenia lub odnowienia akredytacji dysponują wiedzą i doświadczeniem wystarczającymi do oceny akredytacji.

Artykuł 14

Eksperci techniczni

1. Krajowa jednostka akredytująca może włączać do zespołu oceniającego ekspertów technicznych zapewniających szczegółową wiedzę teoretyczną i fachową w danej dziedzinie, niezbędną do wsparcia asesora wiodącego lub asesora.
2. Ekspert techniczny musi posiadać kompetencje niezbędne do skutecznego wsparcia asesora wiodącego i asesora w dziedzinie, w zakresie której potrzebna jest wiedza teoretyczna i fachowa takiego eksperta. Ponadto ekspert techniczny:
 - a) dysponuje wystarczającą znajomością odpowiednich przepisów, a także obowiązujących wytycznych, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU;
 - b) w wystarczającym stopniu rozumie działania weryfikacyjne.
3. Eksperci techniczni podejmują się wskazanych zadań pod kierownictwem i na pełną odpowiedzialność danego asesora wiodącego.

Artykuł 15

Skargi

W przypadku gdy krajowa jednostka akredytująca otrzymuje skargę dotyczącą weryfikatora od właściwego organu państwa administrującego, przedsiębiorstwa żeglugowego, państwa bandery odpowiedzialnego za statki pływające pod banderą państwa członkowskiego bądź innych zainteresowanych stron, wówczas jednostka ta w rozsądnym terminie, ale nie później niż trzy miesiące od daty otrzymania skargi:

- a) podejmuje decyzję dotyczącą zasadności skargi;
- b) zapewnia odnośnemu weryfikatorowi możliwość przedstawienia swoich uwag;
- c) podejmuje właściwe działania w związku ze skargą;
- d) dokonuje rejestracji skargi i podjętych działań;
- e) udziela odpowiedzi skarżącemu.

Artykuł 16

Ocena wzajemna

1. W przypadku gdy krajowe jednostki akredytujące podlegają regularnej ocenie wzajemnej zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, jednostka uznana na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 wdraża odpowiednie kryteria oceny wzajemnej oraz skuteczny i niezależny proces oceny wzajemnej, aby ocenić, czy:
 - a) krajowa jednostka akredytująca podlegająca ocenie wzajemnej przeprowadziła działania akredytacyjne zgodnie z rozdziałem I;
 - b) krajowa jednostka akredytująca podlegająca ocenie wzajemnej spełnia wymogi określone w niniejszym rozdziale.
2. Kryteria te obejmują wymogi w zakresie kompetencji dotyczące osób i zespołów dokonujących oceny wzajemnej właściwe dla rozporządzenia (UE) 2023/1805.
3. Jednostka uznana na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 publikuje wynik oceny wzajemnej krajowej jednostki akredytującej, o której mowa w ust. 1, oraz informuje o nim Komisję, krajowe organy odpowiedzialne za krajowe jednostki akredytujące w państwach członkowskich oraz właściwy organ państwa administrującego lub punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 19.

4. Niezależnie od art. 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, w przypadku gdy krajowa jednostka akredytująca z powodzeniem przejdzie ocenę wzajemną zorganizowaną przez jednostkę uznaną na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, taka krajowa jednostka akredytująca jest zwolniona z wymogu poddania się nowej ocenie wzajemnej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, o ile jest w stanie wykazać zgodność z niniejszym rozporządzeniem.
5. W tym celu krajowa jednostka akredytująca przedkłada wniosek wraz z niezbędną dokumentacją jednostce uznanej na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
6. Jednostka uznana na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 decyduje, czy spełniono warunki udzielenia zwolnienia.
7. Zwolnienie stosuje się przez okres nie dłuższy niż trzy lata od daty powiadomienia krajowej jednostki akredytującej o decyzji.

Artykuł 17

Wzajemne uznawanie weryfikatorów

Niezależnie od art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, w przypadku gdy dana krajowa jednostka akredytująca nie przeszła pełnego procesu oceny wzajemnej, państwa członkowskie akceptują certyfikaty akredytacji weryfikatorów akredytowanych przez taką krajową jednostkę akredytującą, pod warunkiem że jednostka uznana na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 rozpoczęła ocenę wzajemną i nie stwierdziła w odniesieniu do tej krajowej jednostki akredytującej żadnych przypadków braku zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 18

Monitorowanie świadczonych usług

1. W przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie, w trakcie inspekcji prowadzonej zgodnie z art. 31 ust. 4 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (⁽⁷⁾), że weryfikator nie przestrzega niniejszego rozporządzenia, właściwy organ państwa administrującego lub krajowa jednostka akredytująca tego państwa członkowskiego informuje krajową jednostkę akredytującą, która akredytowała weryfikatora.
2. Krajowa jednostka akredytująca, która akredytowała weryfikatora, traktuje tę informację jako skargę w rozumieniu art. 15 i podejmuje odpowiednie działania oraz przekazuje odpowiedź właściwemu organowi państwa administrującego lub krajowej jednostce akredytującej zgodnie z art. 22 ust. 3 akapit drugi.

ROZDZIAŁ III

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 19

Wymiana informacji i punkty kontaktowe

1. Państwa członkowskie ustanawiają efektywną wymianę właściwych informacji i skuteczną współpracę między swoimi krajowymi jednostkami akredytującymi a właściwym organem państwa administrującego.
2. W przypadku wyznaczenia w państwie członkowskim więcej niż jednego organu na podstawie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2023/1805, to państwo członkowskie upoważnia jeden z takich organów do pełnienia funkcji punktu kontaktowego do wymiany informacji, koordynacji współpracy, o której mowa w ust. 1, oraz działań, o których mowa w niniejszym rozdziale.

(⁽⁷⁾) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/123/oj>).

Artykuł 20

Program prac akredytacyjnych i sprawozdanie z wykonywanych zadań

1. Do dnia 31 grudnia każdego roku krajowa jednostka akredytująca udostępnia swój program prac akredytacyjnych właściwemu organowi państwa administrującego, przy czym taki program zawiera wykaz weryfikatorów akredytowanych przez daną krajową jednostkę akredytującą. W odniesieniu do każdego weryfikatora program prac akredytacyjnych obejmuje następujące informacje:

- a) informacje o działaniach zaplanowanych przez krajową jednostkę akredytującą w odniesieniu do danego weryfikatora, w tym o działaniach w ramach nadzoru i ponownej oceny;
- b) terminy przewidywanych audytów obserwacyjnych, które ma przeprowadzić krajowa jednostka akredytująca w celu oceny weryfikatora;
- c) informację, czy krajowa jednostka akredytująca wystąpiła do krajowej jednostki akredytującej innego państwa członkowskiego o przeprowadzenie działań w zakresie nadzoru zgodnie z art. 7 ust. 5.

2. W przypadku wystąpienia zmian w informacjach, o których mowa w akapicie pierwszym, krajowa jednostka akredytująca przedkłada właściwemu organowi państwa administrującego zaktualizowany program prac do dnia 31 stycznia każdego roku.

3. Po przedstawieniu programu prac akredytacyjnych zgodnie z ust. 1 właściwy organ państwa administrującego przekazuje krajowej jednostce akredytującej wszelkie istotne informacje, w tym dotyczące ewentualnych obowiązujących krajowych przepisów i wytycznych.

4. Do dnia 1 czerwca każdego roku krajowa jednostka akredytująca udostępnia właściwemu organowi państwa administrującego sprawozdanie z wykonywanych zadań. W odniesieniu do każdego weryfikatora akredytowanego przez daną krajową jednostkę akredytującą sprawozdanie z wykonywanych zadań musi obejmować następujące informacje:

- a) szczegółowe informacje o akredytacji weryfikatorów nowo akredytowanych przez krajową jednostkę akredytującą;
- b) podsumowanie wyników działań w ramach nadzoru i ponownej oceny prowadzonych przez krajową jednostkę akredytującą;
- c) podsumowanie wyników przeprowadzonych ocen specjalnych, w tym powody ich przeprowadzenia;
- d) informacje o wszelkich skargach na weryfikatora złożonych od czasu ostatniego sprawozdania z wykonywanych zadań oraz o działaniach podjętych przez krajową jednostkę akredytującą;
- e) szczegółowe informacje na temat działań podjętych przez krajową jednostkę akredytującą w odpowiedzi na informacje przekazane przez właściwy organ państwa administrującego.

Artykuł 21

Wymiana informacji o środkach administracyjnych

Jeśli krajowa jednostka akredytująca wprowadziła w stosunku do weryfikatora środki administracyjne na podstawie art. 10 lub jeśli zostanie uchylona decyzja o zawieszeniu akredytacji lub w wyniku apelacji zostanie podjęta decyzja uchylająca decyzję krajowej jednostki akredytującej o wprowadzeniu środków administracyjnych, o których mowa w art. 10, krajowa jednostka akredytująca informuje o tym fakcie właściwy organ państwa administrującego i krajową jednostkę akredytującą każdego państwa członkowskiego.

Artykuł 22

Wymiana informacji przez właściwy organ państwa administrującego

1. W przypadku stwierdzenia niezgodności lub niedociągnięć właściwy organ państwa administrującego odpowiedzialny za przedsiębiorstwa, na rzecz których weryfikator przeprowadza weryfikację, przekazuje co roku krajowej jednostce akredytującej, która akredytowała tego weryfikatora, co najmniej następujące informacje:

- a) odnośne wyniki kontroli sprawozdania FuelEU, częściowych sprawozdań FuelEU, weryfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi intensywności emisji gazów cieplarnianych poprzez obliczenie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze zużycia energii na statku, salda zgodności, niezgodnych z przepisami zawinięć do portu oraz sprawozdań z weryfikacji, w przypadku gdy właściwy organ państwa administrującego przeprowadził dodatkowe kontrole, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) 2023/1805;
- b) wyniki dodatkowych kontroli przeprowadzonych w przedsiębiorstwie żegludowym, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) 2023/1805, jeśli takie wyniki są istotne dla krajowej jednostki akredytującej w odniesieniu do akredytacji weryfikatora i nadzoru nad nim lub jeśli obejmują one ewentualne przypadki stwierdzenia uchybień w danych, które sprawiły, że dane te nie spełniały wymogów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2023/1805, dyrektywie 2003/87/WE (*), rozporządzeniu wykonawczym w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU lub niniejszym rozporządzeniu;
- c) wyniki oceny wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji takiego weryfikatora, jeśli właściwy organ państwa administrującego ocenił dokumentację;
- d) skargi dotyczące takiego weryfikatora otrzymane przez właściwy organ państwa administrującego.

2. Jeśli informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają dowody, że właściwy organ stwierdził wystąpienie uchybień w zgłoszonych danych, które sprawiły, że dane te nie spełniały wymogów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2023/1805, dyrektywie 2003/87/WE oraz rozporządzeniu wykonawczym w sprawie działań weryfikacyjnych FuelEU, krajowa jednostka akredytująca uznaje przekazane jej o tym informacje za skargę właściwego organu państwa administrującego dotyczącą takiego weryfikatora w rozumieniu art. 15.

3. Krajowa jednostka akredytująca podejmuje właściwe działania w celu rozpatrzenia takich kwestii i udziela odpowiedzi właściwemu organowi państwa administrującego w rozsądnym terminie, ale nie później niż trzy miesiące od daty ich otrzymania. Odpowiadając właściwemu organowi państwa administrującego, krajowa jednostka akredytująca informuje go o podjętych działaniach i, w stosownych przypadkach, o środkach administracyjnych podjętych w stosunku do weryfikatora.

Artykuł 23

Wymiana informacji o nadzorze

1. Jeśli do krajowej jednostki akredytującej państwa członkowskiego odpowiedzialnego za przedsiębiorstwo, na rzecz którego weryfikator prowadzi weryfikację, zwrócono się, na podstawie art. 7 ust. 5, o przeprowadzenie działań w zakresie nadzoru, krajowa jednostka akredytująca zgłasza swoje ustalenia krajowej jednostce akredytującej, która akredytowała weryfikatora, o ile obie krajowe jednostki akredytujące nie uzgodniły inaczej.

2. Krajowa jednostka akredytująca, która akredytowała weryfikatora, uwzględnia ustalenia, o których mowa w ust. 1, oceniając, czy weryfikator spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.

(*) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

3. Jeśli ustalenia, o których mowa w ust. 1, zawierają dowody, że weryfikator nie przestrzega niniejszego rozporządzenia, krajowa jednostka akredytująca, która akredytowała weryfikatora, podejmuje właściwe działania na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz informuje krajową jednostkę akredytującą, która prowadziła działania w zakresie nadzoru:

- a) o działaniach podjętych przez krajową jednostkę akredytującą, która akredytowała weryfikatora;
- b) w stosownych przypadkach, o działaniach podjętych przez weryfikatora w związku z ustaleniami;
- c) w stosownych przypadkach, o środkach administracyjnych zastosowanych w stosunku do weryfikatora.

Artykuł 24

Wymiana informacji z państwem członkowskim, w którym ma siedzibę weryfikator

Jeśli akredytacji udzieliła weryfikatorowi krajowa jednostka akredytująca w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym ma siedzibę weryfikator, program prac akredytacyjnych i sprawozdanie z wykonywanych zadań, o którym mowa w art. 20, przekazuje się również właściwemu organowi państwa administrującego, w którym weryfikator ma siedzibę.

Artykuł 25

Bazy danych akredytowanych weryfikatorów

1. Krajowe jednostki akredytujące ustanawiają i prowadzą bazę danych, która jest publicznie dostępna i zawiera następujące informacje:

- a) imię i nazwisko/nazwę, numer akredytacji i adres każdego weryfikatora akredytowanego przez krajową jednostkę akredytującą;
- b) datę udzielenia akredytacji oraz datę wygaśnięcia akredytacji;
- c) informacje o środkach administracyjnych zastosowanych w stosunku do weryfikatora.

2. O wszelkich zmianach w statusie weryfikatorów informuje się Komisję przy użyciu odpowiedniego standardowego szablonu.

3. Jednostka uznana na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ułatwia i harmonizuje dostęp do krajowych baz danych w celu zapewnienia skutecznej i racjonalnej pod względem kosztów komunikacji między krajowymi jednostkami akredytującymi, weryfikatorami, przedsiębiorstwami żegludowymi i właściwymi organami państwa administrującego. Jednostka ta może połączyć te bazy danych w jedną scentralizowaną bazę danych.

Artykuł 26

Przekazywanie informacji przez weryfikatorów

1. W celu umożliwienia krajowej jednostce akredytującej sporządzenia programu prac akredytacyjnych i sprawozdania z wykonywanych zadań, o których mowa w art. 20, weryfikator przesyła krajowej jednostce akredytującej, która akredytowała takiego weryfikatora, do dnia 15 listopada każdego roku następujące informacje:

- a) planowany czas i miejsce weryfikacji, które weryfikator planuje przeprowadzić;
- b) adres prowadzenia działalności i dane kontaktowe przedsiębiorstw żegludowych, których plany monitorowania, sprawozdania FuelEU i częściowe sprawozdania FuelEU podlegają weryfikacji;
- c) imiona i nazwiska członków zespołu weryfikacyjnego.

2. Jeśli w informacjach, o których mowa w ust. 1, nastąpiły zmiany, weryfikator zgłasza takie zmiany krajowej jednostce akredytującej w uzgodnionych z nią ramach czasowych.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 września 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
